

UZASADNIENIE

Powodowie M. M., J. S. i T. I. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwot po 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 23 listopada 2018 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że dochodzą odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu z dnia 23 listopada 2018 r., na trasie z N. do S., realizowanego przez pozwanego przewoźnika.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany zaznaczył, że ani lot z N. do W., ani z W. do S. nie uległ opóźnieniu przekraczającemu 3 godziny. Pozwany zaznaczył, że powodowie zrezygnowali z podróży, a zatem odstąpili od umowy (odpowiedź na pozew k.48-50).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie M. M., J. S. i T. I. mieli zaplanowany na dzień 23/24 listopada 2018 r. lot łączony na trasie N. -W. - S., realizowany przez pozwanego przewoźnika. Lot na trasie N.-W. ((...)) był opóźniony. Planowana godzina przylotu to 12.35, a faktycznie nastąpiło to o godzinie 13.49. W wyniku opóźnienia lotu (...), powodowie utracili dalsze połączenie na trasie z W. do S. ((...)), który wystartował o godzinie 13.20. Powodom zaproponowano podróż na wskazanej trasie pociągiem (i taksówką na dworzec), jednak nie przyjęli oni tej oferty (okoliczności bezsporne, ponadto dowód: karty pokładowe k.13-18, informacja k.56, k.58).

W wiadomości e-mail z dnia 18 czerwca 2019 r. pozwany poinformował powodów, że odmawia wypłaty odszkodowania z tytułu odwołania wskazanego lotu z uwagi na rezygnację przez powodów z połączenie zastępczego (okoliczności bezsporne, ponadto dowód: wiadomość e-mail k.21).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną dochodzonego przez powodów żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

- a) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;
- b) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);
- c) mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
  - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...)) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Niekwestionowany w niniejszej sprawie był fakt, że lot łączony na trasie N.-W. - S., z dnia 23/24 listopada 2018 r. był realizowany przez pozwanego, jak i fakt udziału powodów, w pierwszym etapie lotu łączonego z N. do W.. Podobnie niespornym było, że na pierwszym etapie podróży, na wskazanej trasie, doszło do opóźnienia w wyniku czego powodowie utracili możliwość udziału w locie na trasie W. - S. i na tym etapie zrezygnowali z kontynuowania podróży za pośrednictwem usług pozwanego.

Przedstawione okoliczności faktyczne pozwalają na jednoznaczne ustalenie, że w rozpatrywanej sprawie doszło do odwołania, nie zaś opóźnienia lotu.

Zgodnie z definicją legalną zawartą w art. 2 lit. l) Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 "odwołanie" oznacza nieodbycie się lotu, który był uprzednio planowany i na który zostało zarezerwowane przynajmniej jedno miejsce.

Podkreślenia wymaga, że na gruncie Rozporządzenia, jako odwołanie lotu traktuje się w zasadzie każdą sytuację w której dochodzi do odstąpienia od rozkładu pierwotnego lotu, w tym do przeniesienia pasażerów na inny lot z uwagi na odwołanie lotu, na który mieli oni rezerwację (zob. wyrok z dnia 13 października 2011 r. S. R. i in., C-83/10, EU:C:2011:652, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

W konsekwencji do odwołania lotu - w rozumieniu powołanego uregulowania – dochodzi także w sytuacji gdy lot zostaje wykonany, jednak innym samolotem niż pierwotnie zaplanowany.

W rozpatrywanej sprawie kwalifikacja skarżonego lotu jako odwołanego nie budzi zresztą żadnych wątpliwości i to bez konieczności przeprowadzenia pogłębionych rozważań, bowiem sytuacja była o tyle specyficzna, że powódkom w ogóle nie zaproponowano lotu alternatywnego, a przejazd taksówką na dworzec kolejowy i podróż pociągiem na wskazanej trasie, co z całą pewnością przesądza o uznaniu analizowanego lotu za odwołany.

Mając na uwadze powyższe, irrelevantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były zarzuty pozwanego dotyczące niewykazania opóźnienia lotu czy też faktu dotarcia przez powódki do miejsca docelowego. Odwołanie lotu stanowi samoistną przesłankę przyznania odszkodowania, na podstawie powołanych przepisów i nie ma tu żadnego znaczenia czy, a jeśli tak to kiedy powódki dotarły do celu podróży.

Podobnie nieuzasadniony jest zarzut odstąpienia od umowy. Skoro pozwany uprzednio odwołał lot, to powódki nie mogły już odstąpić od umowy, poprzez rezygnację z kontynuowania podróży. Dodać należy, że byłoby tak, w każdym przypadku odwołania lotu w rozumieniu powołanego uregulowania, a zatem także gdyby podróż była kontynuowana lotem alternatywnym, a tym bardziej gdy w ogóle nie został on zaoferowany powódkom. Kwestia odstąpienia od

umowy mogłaby zostać rozważona wyłącznie w przypadku opóźnienia lotu. Nie jest zaś możliwe odstąpienie od umowy, która już nie wiąże stron, wobec odwołania lotu przez pozwanego.

Z powyższych względów Sąd uznał, że powodowi należy się zryczałtowane odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt c Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. tj. w kwocie po 600 euro.

Zasługiwało także na uwzględnienie co do zasady, żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w wypłacie odszkodowania. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że obowiązek zapłaty analizowanego odszkodowania ma charakter bezterminowy. W szczególności terminu takiego nie określa art. 7 ust. 1 Rozporządzenia nr 261/2004, który statuuje jedynie obowiązek wypłaty odszkodowania, w tym jego wysokość, nie precyzuje natomiast w jakim czasie winno to nastąpić. W konsekwencji odwołać należało się do dyspozycji art. 455 k.c., który określa termin spełnienia świadczenia jako "niezwłoczny" po wezwaniu przez wierzyciela.

Mając na uwadze, że pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty najpóźniej w dniu 18 czerwca 2019 r., kiedy to udzielił odpowiedzi na reklamację (k.21) i doliczając termin 30 dni na dobrowolne spełnienie świadczenia, uznać należy, że pozwany popadł w stan opóźnienia dnia następnego po upływie wskazanego terminu tj. 19 lipca 2019 r., a dalej idące żądanie w tym zakresie podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 99 k.p.c. Na koszty należne stronie powodowej złożyły się: opłaty od pozwu w kwocie po 200 zł, wynagrodzenie reprezentującego stronę powodową pełnomocnika profesjonalnego w kwocie po 900 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.) oraz opłaty skarbowe od udzielonych pełnomocnictw w wysokości po 17 zł tj. łącznie po 1117 zł.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.